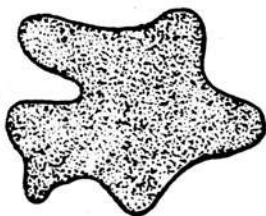

Csoport és csoportmunka... ...ahogy a rajzoló elképzei

A kommunikáció és az informatika kapcsolatáról nem kell meggyőzni olvasóinkat. És mivel a kommunikáció társadalmi kapcsolatokat is jelent, az, aki informatikával foglalkozik, annak elméletével vagy gyakorlatával, egy-egy vállalat információs rendszerének szervezésével, igénykutatással vagy felhasználó szokásokkal, lépten-nyomon találkozni a csoport fogalmával. Hiszen e szociológiai aspektusu fogalom mindenféle társadalmi mozgás és viszony lényeges jelensége. A társadalom ilyen egységekből épül fel, kisebb és nagyobb ún. makro- és mikrostrukturákból, és a csoport tagjainak egymáshoz való viszonya, feladatmegoldó tevékenységük vizsgálata, reagálásaik feltérképezése izgalmas feladat a társadalmat kutató számára, foglalkozzék szociológiával vagy akár informatikával.

Mindez meglehetősen komolyan hangzik, és igaz is, de most rendhagyó módon fordítsuk humorosra a szót. Az International Associations című folyóiratban /25.k. ll.sz. 1973. p.537-541./ ugyanis a csoportokról és a csoportok munkájáról jelent meg egy humorosnak is mondható, de komolyan is vehető rajzsorozat. És az alábbiakban ezek közül mutatunk be néhányat, néhány soros - remélem, nem tűnnek majd erőltetettnek - tartalmi leírással kiegészítve.

Ilyen is van, olyan is van ...

Általában az emberi csoportok szabálytalan társadalmi alakzatok, ugyanakkor, mint az amőba a mikroszkóp alatt, folyton mozgó és alakjukat is változtató "nyulványaik" valósággal hullámzanak.

Vannak egészen nagy csoportok, szinte megszámlálhatatlan tagból állnak, és tagjaik bonyolult kapcsolatokban keresik egymást ...

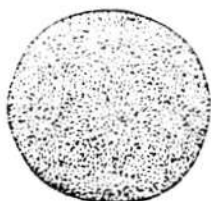

... más csoportok meglehetősen kicsik, mondhatni mindenki ismer mindenkit.

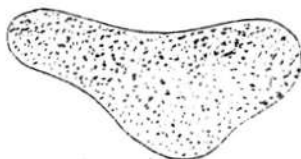
Néhány csoport, bár kis létszámu, de nem olyan szürke, mint az előbbiek, szinte szétfeszíti a forma és az ötlet ...

egyes csoportok roppant egyszerűek, hasonlítanak "a tökéletes" geometriai formához, a körhöz, ennek is, annak is jellemzésére és leírására elég az "átmérőt" ismerni.

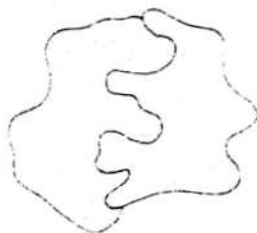
Az a csoport, amit itt látnak, meglehetősen "önfejtű", az amőba karjai tuskéban végződnek, ott is szurnak, ahol senki se várná.

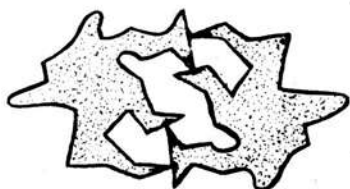

És végül az a csoport, amely teljesen jellegtelen, és talán nincs is semmi jelentősége annak, hogy egy alig felismerhető amőbakkal valamilyen bizonytalan irányba mutat.

Ahol a két csoport találkozik ...

Vannak olyan csoportok, amelyek szorosan illeszkednek egymáshoz, noha látszólag erősen eltérnek egymástól, már ami a formájukat illeti.

És nézzék meg ezt a két "gyülekezetet". Látszatra, mintha tökéletesen szinkronban lennének, de ahol találkoznak egymással, ott egészen más a helyzet, még véletlenül sem egyeznek meg semmiben...

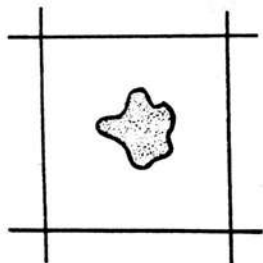
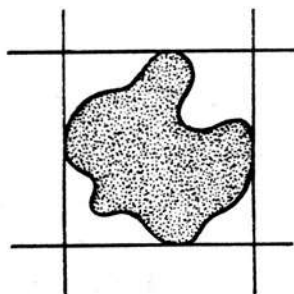
Ismét mások, bár teljesen egyformák, mégis úgy helyezkednek, hogy minden találkozási pontjukon tüskéket szegeznek egymással szembe. Így aztán a kapcsolat úgy jellemezhető, mint két sündisznó baráti ölelése...

És itt az ellenpélda. Ez a két csoport, első látásra úgy tűnik a külső szemlélőnek, sohasem kerülhet egy nevezőre. Mégis, ha jobban megnézzük, világosan látható, tökéletesen egyetértének egymással.

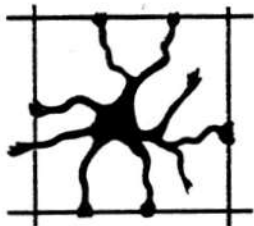
A csoport és a feladat viszonya

A csoporttal már megismerkedtünk, és most nézzük, a feladatkör milyen viszonyban van a csoporttal. A feladat határait a rajzon egy négyzet oldalai képviselik. Ezen a rajzon egy olyan csoport látható, amelynek tagjai ismerik lehetőségeik határát, de nem mindig jutnak el a határokig..

Ez a csoport pedig úgy tűnik, igencsak megelégszik a feladatkör töredékével is. Bőven hagynak másoknak is tennivalót, azt remélik, hogy majd más végzi el, amit rájuk bízta...

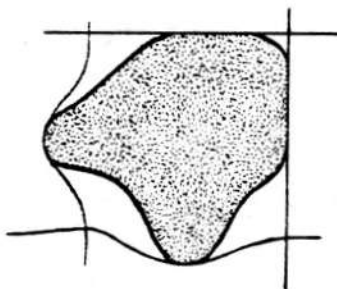
Ez a csoport különböző manőverekkel megpróbál többet kiharcolni a tennivalók közül, mint amennyit rábíztak. Nem hagyja el a neki rendelt négyzet területét, csak eltolja helyükről a vonalakat. És aki nem figyeli őket árgus szemekkel, még azt hiheti, minden rendben ...

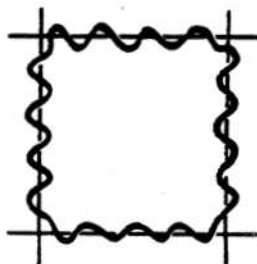
Az itt látható csoport is úgy tesz, mintha minden rendben lenne. Féltekeny ambícióval őrzi illetékességének határait, de semmit sem csinál ezen kívül. Mondhatni, minden energiáját az köti le, hogy úgy csináljon, mintha csinálna valamit...

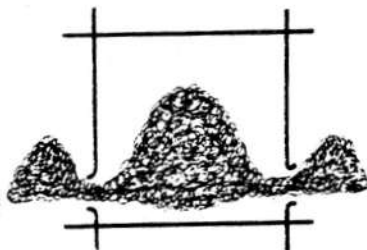
...No meg némi füst. Ez a másik csoport ugyanis meglehetősen alátomos módszert válasz. Pici részeket nyit feladatának határain és lassan, apránként, akárcsak a füst, átszivárog neki talán jobban tetőző területekre. Az, hogy a saját dolgával mi lesz, a legkevésbé sem érdekli.

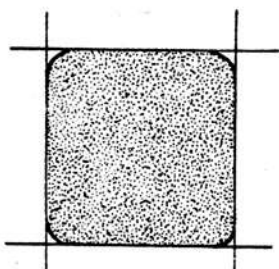

Itt valami egész más történik. Noha a csoport nem tud megbirkózni feladatával, mindenbe belekap és úgy tesz, mintha mindent meg tudna oldani, egyik karjával még mások területére is bejelenti igényét.

Ez a csoport olyan, mint az éppen felrobbant bomba. Elsőpri a határokat, úgy gondolja, mindenhez joga van. De a láng hamar ellobban, és marad a hamu ...

És végül a tökéletes. Az ideális, amilyen talán nincs is. A csoport és a feladat gyakorlatilag azonos. Mindenki tudja a dolgát, és nem szól bele más dolgába. Mindenki teszi a dolgát, és nemcsak utánózza azokat, akik valóban teszik a dolgukat.

Igy látja a rajzoló. És azt hiszem, jól látja. Ha végignézték a rajzokat, gondolkozzanak azon, az a csoport, munkahely, szervezet vagy bizottság, amelyben Önök dolgoznak, melyik rajzban ismerhet magára? S ha ez első pillantásra nehéznek tűnik, próbálkozzanak először mások "besorolásával". És az se árt, ha azok, akik munkájuk során egy csoporttal kerülnek kapcsolatba, vagy éppen az a dolguk, hogy egy csoport munkáját leírják vagy megszervezzék, mielőtt nekifognak a dolgoznak, átlapozzák ezeket a rajzokat.

Buza Péter

DOKUMENTUMFAJTÁK

A műszaki könyv terjesztésének néhány kérdése

FISCHER Herbertnek a TMT 1974. 3.számában megjelent "A műszaki könyvkiadás hatékonyságának néhány problémája" c. cikke a tájékoztató bonyolult kérdéskomplexumának egyik sajátos eszközeivel: a műszaki könyvkiadással, a műszaki könyvvel foglalkozott. Az eszmefuttatás a szakkönyvet - mint termelő eszközt - elkészülésének pillanatáig kíséri. A kiadványok további útjáról, célbajuttatásáról, a visszacsatolásról - a kiadó-olvasó-olvasó-kiadó kapcsolatáról -, ennek eszközeiről röviden az alábbiakban szólnunk.

A könyvnek már évszázadok óta megszokott útja van a nyomdától a könyvesboltig, sőt ezen keresztül az egyéni és a közületi vásárlóig. A szakkönyv is ezt az utat járja a propaganda, a reklám, a marketing legkorszerűbb eszközeinek és fogásainak igénybevételével.

A műszaki könyv fokozottabb igényt támaszt a terjesztés szempontjából kiadójával szemben éppen sajátos adottságai, így a gyors elavulás veszélye, a színvonalbeli és tematikai differenciáltság, a szétszórt területen tevékenykedő olvasótábor stb. miatt.